

Юношеството

9- 13 ноември 2009

Тренинг за доброволци

Национална гореща телефонна линия за
пострадали от насилие

Три типа юношеска делинквентност

- Нормални делинквенти – всички юноши го правят като част от развитието си – тестват граници, доказват, че не са страхливци, да разберат какво е чувството;
- Невротични делинквенти – поради различни психологически и емоционални проблеми;
- Психопати – закоравелите престъпници; антисоциални, безчувствени, неспособни да изпитват вина, отговорност към другите

Развитието като източник на напрежение

- Един от начините да се обясняват непостоянството и невъздържаността на юношите е трудността им да се справят основната задача на възрастта – да се адаптират към физическите и психическите промени.
- Това се дължи на **разминаването между силата на инстинктите и способността на личността да ги контролира**, защото е още незряла и защото досегашните форми на контрол се оказват недостатъчни.

Развитието като източник на напрежение / Психологически механизми за справяне

Тъй като през пубертета всички инстинкти са засилени и старите механизми за справяне с тях са недостатъчни се създават нови, типични за юношеството:

- АСКЕТИЗЪМ – безразборно и цялостно отхвърляне и директна забрана на инстинктите, от един към всички. Например юношата се отказва не само от нещата, които носят сексуален намек или идея за удоволствие, а и от нормални прости неща – от защита от студа, от храна, от сън.

Развитието като източник на напрежение / Психологически механизми за справяне

- ИНТЕЛЕКТУАЛИЗАЦИЯ –
По принцип юношите стават по-интелигентни заради когнитивно им развитие. Това не са интересите от детския период към обективни неща – науки, природа, история и приключения. Юношите проявяват интерес към абстрактните идеи, които се предъвкват до безкрай в съзнанието. Това, което го отличава от зрялата интелектуализация е интереса към самото мислене.

Това е свръх-ангажираност със собствената личност. Целта на това мислене не е разрешаване на конкретни задачи от живота, а удържане на инстинктите като се свържат с понятни за съзнанието идеи.

Развитието като източник на напрежение / Психологически механизми за справяне

- НАРКОТИЦИ И АЛКОХОЛ – от една страна да не се мисли; от друга самоизследване – макар и рисково това поведение помага да се разкрият различни аспекти на личността – колко е “прекалено много” или “прекалено малко”.

- ДИЕТИ, достигащи до хранителни разстройства – опит де се контролира тялото по този начин.

Сексуалността като източник на напрежение

- Малките деца изпитват инфантилни сексуални желания към т. нар първични обекти, които са всъщност техните родители. Това са несъзнавани процеси, с които детето се справя с помощта на родителите си до към 5-тата си година и така усвоява основните норми и забрани на културата (Фройд нарича този период Едипов конфликт).
- През юношеството тези стари конфликти се възраждат, но в контекста на развита генитална сексуалност и изискват по-радикални психични защити за справяне. Разликата е, че през пубертета желанията и фантазиите за инцестна любов или агресивните импулси могат да станат реалност. Това е много смущаващо и поражда силна тревожност както у юношите, така и у родителите.

Сексуалността като източник на напрежение / Психологически механизми за справяне

- ХОМОСЕКСУАЛНИ ТЕНДЕНЦИИ - през този етап са по-скоро като защита от тревожността отколкото индикации за сексуална ориентация – банди, групи, предпочитания на приятели от същия пол в ранния пубертет.
- ВРАЖДЕБНОСТТА и отбягването на родителите е израз на страх от прекомерна близост с тях.

Сексуалността като източник на напрежение / Психологически механизми за справяне

- Постигането на сексуална зрялост през юношеството създава тревоги около потентността и нормалността, които се проявяват по най-разнообразен начин:
 - поведение от типа на сексуално перчене;
 - демонстрация на пълна осведоменост по сексуалните въпроси;
 - отдръпване от интимността;

Семейството като източник на напрежение

- Юношеството е изпитание за всички в семейството.
- Родителите не престават да бъдат по-малко важни и нужни в сравнение с детските години.

Семейството като източник на напрежение

- Разликата е, че и двете поколения преживяват разочарование едно от друго:
 - родителите трябва да се сбогуват с идеята за “перфектното дете”, което не са успели да отгледат;
 - юношите (които доскоро са били деца, чието основно желание е било да пораснат, за да станат справящи се като своите идеализирани родители), започват да добиват по-реалистична представа за родителите си, да се разочароват от тях и безпощадно да ги дисквалифицират;

© Original Artist
Reproduction rights obtainable from
www.CartoonStock.com

"How dare you write in your diary that
we're NOSEY!"

Семейството като източник на напрежение

- Семейството вече не се възприема като защитена и удържаща среда. Децата стават по-силни физически от родителите си. Семейните връзки се разхлабват. Настъпва разрив между поколенията.

Юношеските групи

- Когато вътрешното напрежение е толкова силно външната среда добива голямо значение – подкрепяща ли е или не? Групите, компаниите, са с огромно значение през юношеството и се оказват решаващи за наличието или отсъствието на една по-широка удържаща структура, допълваща вътрешната.
- Групата е място (по-безопасно от семейството), в което се изваждат на яве смущаващите напрежения, като така могат да се преживеят и осмислят.
- Групите са защитеното място, в което се разиграват различни аспекти на личността. Те дават възможност на юношата да разбере кой е той в общуването си, да експеримент с различни версии за себе си и реакциите на другите към тях. Юношата има нуждата временно да е някой друг, за да разбере какво е самия той.

Юношеските групи

Делинквентността като проблем в отношенията

- Два начина да се обясни делинквентността:
 - През negliжирането и лишението (от любов, сигурност, грижа и чувство за принадлежност);
 - През травмата, преживяна в детството ;

И двете се случват в семейството и са част от отношенията с родителите

Юношеската делинквентност и сексуалното напрежение

- През юношеството, там където има делинквентност има сексуален проблем.
- Началото на половия живот е възрастовия пик на юношеската делинквентност.
- Това е обяснимо, ако изхождаме от идеята, че делинквентното поведение е отговор на провал в ранните отношения с родителите на обичане и доверие. Това води до свързване, смесване, объркване или неспособност за различаване на любовта и враждебността.
- Делинквентният акт може да бъде израз на тази криво разбрана любов и в резултат смесван с еротичната възбуда при извършването му. Често делинквентният акт е смесица от сексуалност (възбуда) и агресия – опасно каране на коли напр.

Юношеската делинквентност и напрежението от развитието

- Насилието е опит да се облекчат болките и да се разрешат проблемите от миналото. Все пак юношите са в разцвета на физическата си сила и издръжливост.
- Отбелязва се увеличаване на насилието от ранното към късното юношество (изнудването на хомосексуалисти за пари става изнудване и пребиване; обир в чужд дом става обир с рушене и насилие)
- В късното юношество социалните изисквания нарастват: кариера, образование, осигуряване на доходи, отговорност за другите и себе си (емоционално и пред закона). Ако тези социални реквизити не са овладени, физическата сила изглежда приемлива форма за справяне с повишената вътрешна болка и с несигурността във външния свят.

Юношеската делинквентност и напрежението от развитието

- Юношеството е период на объркана и изграждаща се **идентичност**. Много делинквентни актове имат за цел „доказването“ – др. форма на търсене на идентичност, най-вече сексуалност и мъжественост (чрез насилие, пиене, наркотици).
- Юношеството е време на **вариации и крайности**. Много делинквентни постъпки се извършват в най-високите или най-ниските точки на настроението (когато емоционалните импулси са свръх възбуждащи или депресията е така дълбока, че има нужда да бъде облекчена, например с наркотици).

Юношеската делинквентност и отношенията в семейството

- **Юношеството е време на загуба на инфантилните връзки на зависимост от родителите, на привилегиите на детството и придобиване на сексуалност, социална активност, интелектуална, физическа и емоционална сила.**
- Доброто родителстване през този период е от изключително значение. Ако родителите са твърде отдалечени, дистанцирани, емоционално откъснати и недостъпни за подходящ контакт с ранния юноша, („оставил съм го да прави каквото иска, не мога да се оправя с него“) или, обратното искат да продължат до безкрай старите, инфантилни връзки („въобще не може да се справи сам, ще отида с него, ще го направя вместо него“), то тогава юношата може да прибегне до отчаяни мерки, като да се остави да бъде заловен за делинквентна постъпка, за да въвлече външна институция в процеса на отделяне.

